

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/320/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201832
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Jelinková Dudzíková, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021201832.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. a členov senátu JUDr. Ingridy Hudecovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Róberta Jakubáča, PhD., v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, notárka, so sídlom: Spartakovská 20, 917 01 Trnava, právne zastúpenej: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., IČO: 35 943 882, so sídlom: Zámocká 5, 811 01 Bratislava, za ktorú koná JUDr. Michal Mandzák, advokát a konateľ, proti žalovanému: Notárska komora Slovenskej republiky, IČO: 30 811 236, so sídlom: Krasovského 3742/13, 851 01 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka konania: ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom: Račianska 71, 813 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Disciplinárnej komisie žalovaného č. DK 10/2020-140 zo dňa 29.06.2021, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Notárskej komory Slovenskej republiky, Disciplinárnej komisie č. DK 10/2020-140 zo dňa 29.06.2021 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.
- II. Žalobkyni súd voči žalovanému **p r i z n á v a** právo na úplnú náhradu trov konania.
- III. Ďalšiemu účastníkovi konania súd voči žalovanému **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania, podaného ďalším účastníkom konania dňa 25.05.2020, bolo voči žalobkyni ako disciplinárne obvinenej začaté disciplinárne konanie pre závažné porušenie čl. 5 ods. 2, čl. 12 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) a § 83 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Notársky poriadok“), ktorým sa mala žalobkyňa dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku, s návrhom na uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 91 ods. 3 písm. d) Notárskeho poriadku, teda zbavenie notárskeho úradu.

2. Po uskutočnení disciplinárneho pojednávania dňa 29.06.2021, žalovaný, rozhodujúc prostredníctvom Disciplinárnej komisie Notárskej komory Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“), rozhodnutím č. DK 10/2020-140 zo dňa 29.06.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) výrokom I. uznal podľa čl. 16 ods. 1 písm. c) Disciplinárneho poriadku Notárskej komory Slovenskej republiky (ďalej len „Disciplinárny poriadok“) žalobkyňu za vinnú, že

„a) ako súdny komisár poverený dňa 09.11.2017 Okresným súdom Trnava, č. k.: 32D/191/2017-6, prejednaním dedičstva po poručiteľovi D. E., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Trnava, podľa ustanovenia § 203 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“) v období odo dňa 30. apríla 2018 až do dňa 11. septembra 2019 nekonala v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 32D/191/2017, Dnot 213/2017, hoci bola povinná konať, čím závažným spôsobom porušila Čl. 5 ods. 2 a Čl. 12 Civilného mimosporového poriadku,

b) nezapožičala Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ani ním povereným pracovníkom na ich odôvodnenú písomnú žiadosť dedičský spis sp. zn. 32D/191/2017, hoci bola povinná ho zapožičať, a to v období odo dňa 02.07.2019 do dňa 11.09.2019, čím závažným spôsobom porušila § 83 ods. 1 Notárskeho poriadku“,

na základe čoho jej žalovaný podľa čl. 2 ods. 2 písm. a) v spojení s čl. 3 ods. 1 písm. d) Disciplinárneho poriadku uložil disciplinárne opatrenie – zbavenie notárskeho úradu.

3. Zároveň výrokom II. napadnutého rozhodnutia žalovaný žalobkyni uložil povinnosť uhradiť trovy disciplinárneho konania podľa čl. 23 ods. 2 Disciplinárneho poriadku vo výške 564,40 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II.

Žaloba

4. Včas podanou správnu žalobou vo veciach správneho trestania (ďalej len „žaloba“) podľa § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), doručenu dňa 12.11.2021 na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd“), sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti a zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e), písm. f), písm. g) SSP, teda s poukazom na nesprávne právne posúdenie veci, nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, na nedostatočne zistený skutkový stav bez opory v administratívnom spise, a tiež pre podstatné porušenia ustanovení o konaní.

5. V bližšom odôvodnení žaloby poukázala na to, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či sa v prípade skutku, ktorý bol žalovaným ustálený, jedná o tzv. jednočinný alebo viacčinný súbeh (tzv. reálna konkurencia skutkov), teda či žalovaný považoval skutok za jeden alebo za viac skutkov. V tomto smere označila napadnuté rozhodnutie za rozporuplné a zmätočné, keďže z neho nie je možné zistiť, ako žalovaný tento súbeh vyhodnotil. Osobitne žalobkyňa namietala, že v prípade viacerých skutkov mal žalovaný v rámci tzv. absorbčnej zásady posúdiť to, za ktorý zo skutkov z hľadiska závažnosti hrozí najprísnejšia administratívna sankcia. Z napadnutého rozhodnutia však nie je zrejmé, že by tak žalovaný postupoval, resp. že by aspoň náznakovo uvažoval v týchto súvislostiach. Za týchto okolností je podľa žalobkyne daný aj žalobný dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci. Z postupu žalovaného by sa dalo nepriamo vyvodiť, že pristúpil k uplatneniu absorbčnej zásady, avšak výrok je v príkrom rozpore s odôvodnením, z ktorého vôbec nevyplýva, že by žalovaný v týchto súvislostiach uvažoval a uviedol by, ktoré disciplinárne previnenie považuje za prísnejšie, t. j. ktorý zo skutkov posúdil z hľadiska uloženej sankcie za najzávažnejší. Žalovaný formuloval svoje úvahy o disciplinárnom opatrení vo vzťahu ku všetkým skutkom spoločne, ide teda o spoločné disciplinárne opatrenie za všetky skutky, čo je postup v rozpore s absorbčnou zásadou, spôsobujúci nezákonnosť uloženého disciplinárneho opatrenia.

6. V ďalšej časti svojej argumentácie sa žalobkyňa zamerala na skutočnosť, že skutok pod písm. b) možno subsumovať pod skutok pod písm. a) výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, keďže dedičský spis neodmietla zapožičať, toto netvrdí ani žalovaný a takýto úmysel žalobkyňa nikdy nemala. Podľa žalobkyne ide o určitú formu nečinnosti, ktorú možno subsumovať pod skutok pod písm. a). Žalovaný podľa nej tak v podstate z jedného skutku vytvoril dva tak, aby sa účelovo znásobili disciplinárne previnenia a v konečnom dôsledku tak i uložená sankcia. Napadnuté rozhodnutie je preto zmätočné a nie je možné z neho spoľahlivo dôvodiť, aké skutky boli spáchané, resp. či ide o jeden skutok alebo viacero skutkov, a či tieto skutky sú v jednočinnom alebo viacčinnom súbehu.

7. Podľa žalobkyne výrok I. napadnutého rozhodnutia zároveň trpí zjavnou nesprávnosťou, pretože neobsahuje popis skutku, resp. skutkov, pre ktoré bolo disciplinárnemu návrhu vyhovené. Je totiž notorietou, že v prípade správneho trestania musí byť skutok vo výrokovej časti rozhodnutia uvedený tak, aby bolo zreteľné, aký skutok je predmetom konania. Platí teda, že je povinnosťou

konajúcich orgánov uviesť vo výroku rozhodnutia skutok, pre ktorý je delikvent uznaný vinným, čo je postup plne v súlade s ustálenou judikatúrou (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/272/2015, 6Sžo/30/2011, 5Sžo/8/2013 a iné). Podľa žalobkyne analýzou skutkov podľa výrokovej časti možno mať jednoznačne za to, že tieto nie sú náležite opísané. Vo vzťahu k skutku pod písm. a) nie je zrejmé, akým spôsobom sa mala žalobkyňa skutku dopustiť, žalovaný neuvádza, aké úkony mali byť v inkriminovanom období vykonané, resp. že takéto úkony mohli byť objektívne vykonané. Ak objektívne úkon nebolo možné vykonať okrem iného preto, že účastník konania nespolupracoval – napríklad v odôvodnení napadnutého rozhodnutia spomenuté neprevzatie zásielky v odbernej lehote, nemožno v žiadnom prípade hovoriť o porušení povinnosti notára konať rýchlo a bez zbytočných prieťahov. Takýto neurčitý spôsob vymedzenia skutku vo výrokovej časti rozhodnutia nie je možné v právnom štáte akceptovať, nakoľko z neho nie je možné overiť, či skutočne bolo možné objektívne úkon v dedičskej veci vykonať alebo nie. Navyše žalobkyňa sa na disciplinárnom pojednávaní vyjadрила, že s dotknutými osobami komunikovala telefonicky, a doložila záznam z informačného systému.

8. Pre skutok pod písm. b) podľa žalobkyne platí to isté, keďže vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia absentuje identifikácia toho, o akú žiadosť malo ísť, pričom žalovaný túto vedomosť mal. Podľa žalobkyne je potrebné aj túto žiadosť identifikovať, aby skutok nebolo možné zameniť s iným skutkom. Rovnako žalobkyňa nepovažovala za dostatočnú identifikáciu spisu iba pod sp. zn. 32D/191/2017 a v tejto súvislosti poukázala aj na absenciu označenia jej osoby ako povereného súdneho komisára, keďže takáto špecifikácia v prípade skutku b) absentuje a týka sa iba skutku a). Opätovne potom nie je zrejmé, či sa jedná o jednočinný alebo viacčinný súbeh skutkov. Z opisu skutku b) nevyplýva, že ide o výkon notárskej činnosti, a teda že žalobkyňa mala konať ako notár poverený prejednaním konkrétnej dedičskej veci. Pritom iba výrok rozhodnutia je podstatný, keďže iba z neho môžu vyplývať práva a povinnosti účastníkovi konania a iba z neho možno zistiť, aká povinnosť mala byť konaním žalobkyne porušená, resp. čoho sa mala dopustiť, a túto skutočnosť nemožno odvodzovať z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže záväznou a vykonateľnou časťou sa stáva jeho výrok, nie odôvodnenie. Napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné pre jeho formálne nedostatky v jeho výroku, ktorý nemá všetky náležitosti disciplinárneho rozhodnutia v zmysle zákona. Žalovaný opis skutku obmedzil len na útržkovitý opis konania bez toho, aby zabezpečil, že skutok nebude zameniteľný s iným skutkom. Z takejto formulácie skutkovej vety nie je možné identifikovať, aké konanie žalobkyne sa považuje za protiprávne, k akému skutku konkrétne došlo, aké boli relevantné skutkové okolnosti smerujúce k tomu, že žalobkyňa sa dopustila menovaných porušení povinností a označeného disciplinárneho previnenia. Z opisu skutku nemožno určiť, že došlo k protiprávnemu konaniu. Je preto daný žalobný dôvod podľa § 191 ods. 1 písm. d), písm. e) SSP.

9. Ďalšou podstatnou vadou napadnutého rozhodnutia je podľa žalobkyne skutočnosť, že v ňom úplne absentuje tzv. právna veta, pričom ani z odôvodnenia nie je zrejmé, ako žalovaný dospel k záveru o porušení povinností. Ustanovenie čl. 12 CMP je koncipované široko a z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, akú konkrétnu povinnosť žalobkyňa porušila. Vyplýva z neho len skutočnosť, že žalobkyňa sa vytýka spôsobením zbytočných prieťahov v dedičskom konaní. V skutkoch tak absentuje práva veta.

10. Žalobkyňa namietala aj porušenie práva na obhajobu, keďže ani v súčasnom štádiu konania nie je možné z výrokovej časti identifikovať, čo konkrétne sa jej kladie za vinu, a teda žalobkyňa sa nevie efektívne brániť. Takýto opis skutku nemožno považovať za riadny, keďže z neho nie je možné ani odhadom zistiť, v čom spočívala protiprávnosť konania, absentuje aj skutkové vymedzenie toho, čo sa žalobkyňa kládlo za vinu. Napadnuté rozhodnutie je tak zjavne nezákonné. Žalovaný sa nezaoberal ani materiálnou stránkou disciplinárneho previnenia (tzv. materiálny korektív), vychádzal iba z formalistického prístupu. Nie je preto zrejmé, v čom vzhliadal spoločenskú nebezpečnosť konania žalobkyne v tej miere, že jej uložil najprísnejšiu sankciu. Účelom správneho trestania totiž nie je trestať za každú cenu, ale iba v tom prípade, ak konanie dosiahne určitý stupeň spoločenskej nebezpečnosti. Žalovaný nezohľadnil inštitút materiálneho korektívu ani vo vzťahu ku skutočnosti, že konaním žalobkyne nebola spôsobená žiadna škoda. Absentuje aj samotná existencia protiprávnosti jej konania s poukazom na § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku. Žalobkyňa poprela, že by v predmetnom dedičskom konaní mala neodôvodnené prieťahy, pričom existencia prieťahov nebola konštatovaná ani Ústavným súdom Slovenskej republiky. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či prípadné prieťahy v konaní nie sú vyvolané objektívnymi faktormi, ako je napríklad zložitost' prejednávanej veci, správanie sa účastníkov a podobne.

11. Podľa žalobkyne je potrebné namietat' i to, aké skutočnosti vzal žalovaný do úvahy pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia. Žalovaný v tomto smere poukázal na disciplinárne stíhania žalobkyne, avšak vo veci pozastavenia výkonu notárskeho úradu na základe rozhodnutia žalovaného č. DK 21/2018 zo dňa 03.07.2019 bola podaná správna žaloba, na základe ktorej bolo toto rozhodnutie už v čase vydania napadnutého rozhodnutia zrušené a vec bola vrátená na ďalšie prejednanie. Rovnako podľa žalobkyne nemali byť brané do úvahy disciplinárne konania sp. zn. DK 14/2020 a DK 16/2020, pretože sa v nich uplatňuje zásada prezumpcie neviny. Preto je potrebné podľa žalobkyne uloženú najprísnejšiu sankciu považovať za zjavne neprimeranú a nedostatočne odôvodnenú.

12. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa žiadala, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pri súčasnom priznaní práva na plnú náhradu trov konania na jej strane.

III.

Vyjadrenie žalovaného a ďalšieho účastníka konania

13. V rámci reakcie na súdom doručenú žalobu sa žalovaný vyjadril podaním doručeným krajskému súdu dňa 18.01.2022, v ktorom stručne uviedol, že ďalšie skutočnosti, okrem tých, ktoré sú uvedené v napadnutom rozhodnutí, na svoju obranu neuvádza.

14. Žalobkyňa podaním doručeným krajskému súdu dňa 01.02.2022 oznámila, že k vyjadreniu žalovaného stanovisko nezaujme.

15. Ďalší účastník konania bol do súdneho konania pribratý uznesením krajského súdu č. k. 2S/320/2021-67 zo dňa 06.05.2022, právoplatným 09.05.2022. K veci sa vyjadril podaním doručeným krajskému súdu dňa 25.05.2022, v ktorom stručne uviedol, že s napadnutým rozhodnutím sa stotožňuje čo do výroku, ako aj odôvodnenia. S poukazom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť.

16. Replika žalobkyne nebola podaná.

IV.

Relevantná právna úprava

17. Podľa § 493e SSP konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

18. Podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

19. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

20. Podľa § 194 ods. 2 SSP ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

21. Podľa § 195 SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodit' zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,

c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,

d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania,

e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

22. Podľa § 191 ods. 1 písm. d), písm. f) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak
d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

23. Podľa § 167 ods. 1 SSP správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

24. Podľa § 169 SSP ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

25. Podľa § 2 ods. 1 Notárskeho poriadku notár je štátom určenou osobou vykonávať notársku činnosť a ďalšiu činnosť podľa tohto zákona.

26. Podľa § 2 ods. 3 Notárskeho poriadku notársky úrad predstavuje súbor právomocí udelených na dobu neurčitú štátom notárovi ako fyzickej osobe na výkon notárskej činnosti a na ďalšiu činnosť podľa tohto zákona, trvalo spojených so sídlom, do ktorého bol notár vymenovaný.

27. Podľa § 34 ods. 3 Notárskeho poriadku disciplinárna komisia koná a rozhoduje v trojčlenom senáte. Konanie a rozhodovanie disciplinárnej komisie a zloženie jej senátov upraví disciplinárny poriadok.

28. Podľa § 82 ods. 1 Notárskeho poriadku oprávnenými orgánmi uvedenými v § 81 sú v rozsahu svojej pôsobnosti prezídium komory, minister a ním poverení pracovníci ministerstva, orgány činné v trestnom konaní, orgány finančnej kontroly a sudy.

29. Podľa § 83 ods. 1 Notárskeho poriadku notár svoje spisy požičia na odôvodnenú písomnú žiadosť iným notárom, orgánom uvedeným v § 82 ods. 1 a tiež znalcom za podmienok uvedených v § 82 ods. 2.

30. Podľa § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku disciplinárnym previnením je zavinené závažné alebo opätovné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z tohto zákona alebo osobitného predpisu, zavinené závažné alebo opätovné porušenie iných povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z Etického kódexu notára, z interného predpisu komory alebo uznesenia komory, správanie, ktorým sa závažným alebo opätovným spôsobom narúša dôstojnosť a vážnosť notárskej profesie a pokračovanie vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s výkonom činnosti notára. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie notára, ktoré má za následok prietahy v dedičskom konaní alebo disciplinárnom konaní, a tiež nerešpektovanie právoplatne uloženého disciplinárneho opatrenia.

31. Podľa čl. 16 ods. 1 písm. c) Disciplinárneho poriadku senát rozhodnutím uzná disciplinárne obvineného za vinného ak sú splnené podmienky.

32. Podľa čl. 2 ods. 2 písm. a) Disciplinárneho poriadku disciplinárnym previnením je závažné alebo opätovné porušenie povinností notára vyplývajúce z Notárskeho poriadku, etického kódexu notára alebo uznesení orgánov komory.

33. Podľa čl. 3 ods. 1 písm. d) Disciplinárneho poriadku disciplinárnymi opatreniami sú: zbavenie notárskeho úradu.

34. Podľa čl. 23 ods. 2 Disciplinárneho poriadku v prípade, že vo veci bolo vydané rozhodnutie, ktorým disciplinárne obvinený bol uznaný za vinného, trovy konania, ktoré vznikli komore, znáša disciplinárne obvinený.

35. Podľa čl. 5 ods. 2 CMP súd postupuje z úradnej povinnosti na základe zákona _____ na účely prejednaná a rozhodnutia veci tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

36. Podľa čl. 12 CMP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného _____ a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

V.

Posúdenie veci správnym súdom

37. Podľa § 3 ods. 1, ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) začal Správny súd v Bratislave dňa 01.06.2023 svoju činnosť a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“ alebo „súd“) vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec, pôvodne vedená pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 2S/320/2021, v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 5S správneho súdu, kde je vedená pod sp. zn. BA-2S/320/2021.

38. Správny súd vo veci rozhodol rozsudkom na pojednávaní nariadenom v súlade _____ s § 107 ods. 1 písm. a) SSP na deň 14.08.2025, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť na ňom neospravedlnil, hoci naň bol riadne a včas predvolaný. Ďalší účastník konania svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným správne mu súdu dňa 07.08.2025.

39. Predmetom tohto konania bolo posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorým žalovaný uznal v disciplinárnom konaní žalobkyňu za vinnú z disciplinárneho previnenia podľa čl. 2 ods. 2 písm. a) Disciplinárneho poriadku pre závažné porušenie čl. 5 ods. 2 a čl. 12 CMP a § 83 ods. 1 Notárskeho poriadku, na základe čoho jej žalovaný podľa čl. 2 ods. 2 písm. a), čl. 3 ods. 1 písm. d) Disciplinárneho poriadku uložil disciplinárne opatrenie – zbavenie notárskeho úradu a podľa § 23 ods. 2 Disciplinárneho poriadku povinnosť náhrady trov disciplinárneho konania.

40. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v danej veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP a § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uplatnených v žalobe a pri zohľadnení možnej existencie väd trestania podľa § 195 SSP, a dospel _____ k záveru, že žaloba je dôvodná a napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť s poukazom na to, že trpí vadou nepreskúmateľnosti a skutkový stav, ktorý žalovaný vzal za základ napadnutého rozhodnutia, nemá oporu v administratívnom spise, a teda došlo k naplneniu žalobných dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d), písm. f) SSP.

41. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je jednou z najzávažnejších väd, ktorými môže byť rozhodnutie vydané v ktoromkoľvek administratívnom konaní zaťažené, pretože táto vada nielenže znemožňuje zistiť účastníkovi konania dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané, a následne uplatniť možnosť sa proti nemu brániť, ale znemožňuje i prieskum takéhoto rozhodnutia správnym súdom a porušuje princíp právnej istoty a legitímnych očakávaní. Za nepreskúmateľné sa považuje také rozhodnutie, ktoré je nezrozumiteľné, teda nejasné alebo protirečivé, a rozhodnutie, ktoré je nedostatočne odôvodnené, teda také, z ktorého nie je možné jednoznačne zistiť dôvody, ktoré k nemu viedli, resp. úvahy, ktorými sa administratívny orgán pri formovaní záverov v ňom vyjadrených riadil. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „NSS SR“) sa v rámci svojej rozhodovacej praxe už vo všeobecnosti vyjadril ku kvalite rozhodnutí orgánov verejnej správy, keď vyslovil, že je potrebné, aby orgán verejnej správy „náležite

dbal na dostatočné, jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a úplné zdôvodnenie, ako aj uvedenie konkrétnych odborných argumentov, na ktorých sa rozhodnutie zakladá. Je vecou správnych orgánov dbať o to, aby ich rozhodnutia boli po obsahovej stránke náležite vyčerpávajúce a predstavovali relevantný podklad pre vyvodenie právnych záverov samotného správneho orgánu. ... Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda posúdiť, či správne orgány splnili povinnosti stanovené zákonom. Kasačný súd ďalej dáva do pozornosti, že nedostatky odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia nemôžu byť konvalidované ani prípadným dodatočným vysvetlením, resp. doplňujúcim vyjadrením správneho orgánu (prípadne vysvetlením prijatých záverov v kasačnej sťažnosti, napr. vo vzťahu k dôkazom predloženým žalobcom v odvolacom konaní...) a ani súdu neprislúcha spôsobom presahujúcim akceptovateľnú mieru dopĺňať, resp. absentujúce argumenty správneho orgánu nahrádzať svojimi úvahami a vyvodzovať z nich závery, ku ktorým mal dospieť správny orgán, ktorého postup a úvahy mali byť obsahom odôvodnenia jeho rozhodnutia, pretože takáto aktivita presahuje rámec preskúmavacej právomoci súdu a zároveň zasahuje do sféry kompetencie správneho orgánu v agende vymedzenej zákonom..." (rozsudok NSS SR sp. zn. 5Sžfk/61/2019 zo dňa 28.07.2022). Taktiež bolo v tejto súvislosti judikované, že „Za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom nemožno považovať rozhodnutie, ktoré je zrozumiteľné iba pre správny orgán, ktorý ho vydal..." (R 3/2014).

42. Uvedené požiadavky sa o to naliehavejšie vzťahujú na rozhodnutia, vydávané v administratívnych konaniach, ktorých výsledkom je správne trestanie, keďže sa svojím charakterom približujú trestnému konaniu a ich výsledkom je spravidla sankcia s trestnoprávnym charakterom. Medzi takéto konania patria aj konania disciplinárne, ktorých predmetom je vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti za disciplinárne previnenia pri výkone určitej profesie. Správny súd na tomto mieste zvyrazňuje, že v preskúmanom konaní sa jednalo o disciplinárne trestanie žalobkyne ako notárky. Žalobkyni bolo v tomto konaní uložené také disciplinárne opatrenie, ktoré má zo všetkých disciplinárnych opatrení vo vzťahu k výkonu notárskej činnosti najzávažnejšie následky. Zbavenie notárskeho úradu, a teda zbavenie výkonu činnosti notára, predstavuje významný až kardinálny zásah do profesijnej sféry a života žalobkyne ako takého v tom najširšom slova zmysle, takýto zásah preto odôvodňuje striktné požiadavky na zrozumiteľnosť, presvedčivosť a dostatočnú argumentačnú vybavenosť vydaného rozhodnutia, ktoré musí dávať odpovede na všetky nastolené skutkové a právne otázky, a to nielen vo vzťahu k jeho výroku, ktorého súčasťou je skutková a právna veta ako základné predpoklady pre vyslovenie viny (disciplinárnej zodpovednosti), ale aj vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia, ktorého úlohou je presvedčivo zdôvodniť vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti za určitý skutok a uloženie konkrétneho disciplinárneho opatrenia, pričom tieto dve časti (výrok a odôvodnenie) musia byť argumentačne súladné. Dôsledné trvanie na splnení uvedených požiadaviek je v prejednávanej veci o to dôležitejšie, že žalobkyňa nemala v predmetnom disciplinárnom konaní možnosť podať riadny opravný prostriedok a brániť sa proti záverom žalovaného v opravnom konaní, ktorého úlohou je revidovať a sanovať prípadné pochybenia prvostupňového konania. Takáto možnosť bola v danej veci v zmysle § 93 ods. 3 Notárskeho poriadku vylúčená.

43. Správny súd v prejednávanej veci zistil, že napadnuté rozhodnutie vykazuje znaky nepreskúmateľnosti, a to tak vo vzťahu k jeho výroku, ako aj k samotnému odôvodneniu, keďže trpí vadou nezrozumiteľnosti a nedostatku dôvodov, na ktorých je založené. Správny súd zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa kvalitatívne požiadavky kladené na výroky rozhodnutí, vydaných v konaní o disciplinárnom previnení, ktoré sa považujú za rozhodnutia vo veciach správneho trestania, najmä s poukazom na neurčitost' a nedostatočné vymedzenie skutkov a ich právnej kvalifikácie (tzv. skutková a právna veta), ako aj absenciu ich súladnosti s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje aj na judikatúru NSS SR, v zmysle ktorej platí, že „v rozhodnutí trestného charakteru, ktorým je aj rozhodnutie o inom správnom delikte, je nevyhnutné zadefinovať bez akýchkoľvek pochybností, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý – to možno zaručiť len presnou špecifikáciou údajov obsahujúcich popis skutku uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne, ako je tomu aj v prejednávanej veci, uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby skutok nemohol byť zamienený s iným konaním ... Riadne formulovaný výrok rozhodnutia, v ňom na prvom mieste konkrétny a nezameniteľný popis skutku, je nezastupiteľnou súčasťou rozhodnutia.“ (rozsudok NSS SR sp. zn. 8Asan/3/2018 zo dňa 26.02.2019). Vyslovené závery je podľa správneho súdu potrebné aplikovať aj na rozhodnutia vydané v disciplinárnych konaniach.

44. Správny súd vychádzal zo skutočnosti, že v danom konaní bola žalobkyňa disciplinárne stíhaná za dva samostatné skutky, keďže každý z týchto skutkov predstavuje samostatné konanie vymedzené odlišnými skutkovými okolnosťami aj právnou kvalifikáciou, pričom skutky sú determinované vo výroku I. napadnutého rozhodnutia pod písmenami a) a b) (bod 2. odôvodnenia rozsudku). Správny súd konštatuje, že z výroku napadnutého rozhodnutia (a to vo vzťahu k obojmu skutkom) nie je zrejmé, ktorá jeho časť predstavuje tzv. skutkovú a ktorá tzv. právnu vetu, ktoré rozlišovanie má podstatný význam pre identifikáciu konania jednak z hľadiska totožnosti a nezameniteľnosti skutkov, jednak z hľadiska ich správnej právnej kvalifikácie a následne správneho právneho posúdenia veci. Z obsahu výroku I. napadnutého rozhodnutia nemožno jednoznačne ustáliť, čo žalovaný považoval za preukázané skutkové okolnosti tvoriace základ skutkov (skutková veta) a čo považoval za ich právnu kvalifikáciu (právna veta), resp. tieto závery je možné z formulácie výroku len dedukovať. Zvolená formulácia podľa názoru správneho súdu neposkytuje dostatočné vymedzenie skutkových okolností tak, aby boli skutky nezameniteľné s inými, špecifikáciou ich priebehu, znakov a následkov, následkom čoho vznikajú aj pochybnosti o správnosti právnej kvalifikácie.

45. Vo vzťahu ku skutku vymedzenom v bode a) správny súd uvádza, že tento bol výrok napadnutého rozhodnutia vymedzený čo do skutkových okolností len postavením žalobkyne ako notárky, poverenej prejednaním konkrétnej dedičskej veci v zmysle CMP, obdobím, v ktorom mal byť spáchaný, a tiež identifikáciou spisovej značky dedičskej veci, v ktorej bola žalobkyňa povinná konať. Pokiaľ ide o objektívnu stránku konania, ktorá je základom právnej kvalifikácie a vyplýva okrem iného aj zo skutkovej podstaty previnenia danej zákonom, žalovaný sa obmedzil len na formuláciu „nekonala, hoci bola povinná konať“, pričom neuviedol, v čom konkrétne nekonanie (opomenutie konania) žalobkyne spočívalo a z akého právneho dôvodu bola povinná konať, resp. ďalšie do úvahy pripadajúce okolnosti, ktoré by robili skutok nezameniteľným, napríklad vymedzením konkrétnych úkonov, ktoré v danej veci žalobkyňa opomenula a objektívnymi zisteniami vedúcimi k záveru, že žalobkyňa ich mala a zároveň mohla vykonať. Vo výroku tiež absentuje identifikácia okolností, pre ktoré bolo konanie žalobkyne kvalifikované ako porušenie zákona „závažným spôsobom“, pričom takáto kvalifikácia si rovnako vyžaduje presné uvedenie skutkových okolností tvoriacich skutkový dej, ktoré k takémuto záveru viedli. Inými slovami, z výroku napadnutého rozhodnutia nevyplýva, akým konkrétnym spôsobom sa žalobkyňa dopustila konania zakladajúceho disciplinárne previnenie (opis skutku), v čom spočíva protiprávnosť jej konania, a už vôbec z neho nevyplývajú skutkové okolnosti opodstatňujúce záver, že by sa takéhoto konania mala dopustiť závažným spôsobom, čo je zásadným nedostatkom výroku napadnutého rozhodnutia a dôvodom jeho nezákonnosti. Správny súd taktiež dáva do pozornosti, že ak sa skutkom a) žalobkyňa mala dopustiť porušenia čl. 5 ods. 2 a čl. 12 CMP, znenie týchto ustanovení a formulácia povinností v ňom uvedených nekorešponduje s obsahom výroku I. napadnutého rozhodnutia (s údajným nekonaním žalobkyne), keďže čl. 5 ods. 2 CMP ukladá povinnosť súdu postupovať z úradnej povinnosti na základe zákona na účely prejednanja a rozhodnutia veci tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná, a čl. 12 CMP ukladá súdu povinnosť postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať zbytočným prietahom, konať hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Žiadna z týchto povinností, resp. ich nesplnenie, sa však žalobkyne nekladú za vinu, resp. nevyplývajú z výrokovej časti napadnutého rozhodnutia tak, ako sú formulované v zákone a tvoria skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia.

46. Vo vzťahu ku skutku vymedzenom v bode b) správny súd uvádza, že hoci konaním žalobkyne v ňom vymedzeným malo dôjsť k porušeniu povinnosti, ktorej subjektom môže byť výlučne notár (§ 83 ods. 1 Notárskeho poriadku a contrario), z výroku napadnutého rozhodnutia v bode b) nevyplýva, že sa ho žalobkyňa dopustila v postavení notára. Poukaz na postavenie žalobkyne vyplýva len z náveta výroku I., ktoré však - vzhľadom k jeho obsahu a zaradeniu – nie je možné považovať za súčasť skutkovej či právnej vety výroku napadnutého rozhodnutia, a teda ani za súčasť vymedzenia skutku, ktorého páchatelom môže byť len notár. Predmetný skutok neobsahuje ani dostatočnú identifikáciu dedičského spisu, ktorý je treba okrem spisovej značky súdu zapísanej v registri „D“ špecifikovať aj spisovou značkou registra „Dnot“, ktorý je osobitným registrom pridelených spisov na základe poverenia súdu notárovi ako súdному komisárovi (§ 25 Notárskeho poriadku). Za nedostatok určitosti vymedzenia skutku správny súd považuje aj absenciu identifikácie žiadosti, na základe ktorej mala žalobkyňa spis žalovanému zapožičať (uvedením dátumu jej vypracovania, označenia, dátumu doručenia žalobkyne, etc.), a jej konkrétne dôvody, keďže tieto sú základom pre založenie povinnosti žalobkyne spis požičať. Slovným spojením „na odôvodnenú písomnú žiadosť“ uvedeným v § 83 ods. 1 Notárskeho poriadku mal podľa správneho súdu zákonodarca v úmysle podmieniť uloženú povinnosť dôvodnosťou konkrétnej žiadosti,

nie len formulovaním jej (akéhokoľvek) odôvodnenia, ale požadovaním kvalifikovaného odôvodnenia, ktoré má svoj základ v zákone (§ 82 ods. 1, § 89 Notárskeho poriadku). Vo výroku tiež absentuje identifikácia okolností, pre ktoré bolo konanie žalobkyne právne posúdené ako porušenie zákona „závažným spôsobom“, obdobne ako pri skutku v bode a).

47. Správny súd preto považuje výrok I. napadnutého rozhodnutia za nepreskúmateľný a prejednávane skutky za nedostatočne skutkovo a právne vymedzené, neurčité, v dôsledku čoho nie je zabezpečená ich nezameniteľnosť a totožnosť, ktorá je základom pre uplatnenie právneho princípu ne bis in idem, ako aj zabezpečenia práva na obhajobu, ktoré okrem iného zahŕňa aj vedomosť obvineného o tom, čo sa mu kladie za vinu, s čím je spojená aj jeho možnosť efektívne sa brániť. Správny súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“), v rámci ktorej bolo ustálené, že „ak v popise skutku absentuje uvedenie konkrétnych skutkových okolností, z ktorých by bola zrejmá intenzita útoku, jeho presné smerovanie, povaha použitej obuvi, počet útokov a podobne, niet na základe čoho na úmysel ťažkú ujmu spôsobiť usudzovať, skutok nie je jasne, zrozumiteľne bez akýchkoľvek rozumných pochybností vymedzený, ale jeho popis pripúšťa viaceré rôzne alternatívy jeho priebehu. Z dlhodobu ustálenej

súdnej praxe najvyššieho súdu pritom plynie, že vyjadrením zisteného skutkového stavu je skutok obsiahnutý v takzvanej skutkovej vete rozsudku (primerane napríklad R 13/1997, R 100/2001, R 24/2004, R 32/2007), nie skutkové okolnosti uvedené v dôvodoch rozhodnutia, vyplývajúce z vykonaného dokazovania, či odvolania obžalovaného, pokiaľ nie sú v skutkovej vete rozsudku obsiahnuté.“ (rozsudok NS SR sp. zn. 4Tdo/77/2001 zo dňa 04.10.2022) a že „I keď citované ustanovenie explicitne neustanovuje, že by výrok rozhodnutia musel obsahovať vecné, časové a miestne určenia konania, z ktorého správny delikt vyplýva, je nespochybniteľné, že iba výroková časť správneho rozhodnutia je schopná mať dopad na práva a povinnosti účastníkov konania a iba ona môže nadobudnúť právnu moc. Bezchybne formulovaný výrok je preto nezastupiteľnou časťou rozhodnutia; len z výroku je možné zistiť, či a aká povinnosť bola uložená, iba porovnaním výroku je možné usúdiť existenciu prekážky veci rozhodnutej, vylúčenie prekážky litispendencie, dvojakého postihu pre totožný skutok, je dôležitý pre určenie rozsahu dokazovania, ako aj na zabezpečenie riadneho práva na obhajobu, len výrok rozhodnutia, a nie jeho odôvodnenie, môže byť vynútitel'ny správnu exekúciou a pod.. Z uvedených dôvodov je vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, ktoré spočíva v špecifikácii správneho deliktu takým spôsobom, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s konaním iným. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že rozhodnutie o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, popri prípade i uvedenie iných skutočností. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenie o správnom konaní (§ 47 ods. 2 správneho poriadku).“ (rozsudok NS SR sp. zn. 5Sžo/8/2013 zo dňa 21.11.2013). NS SR taktiež vyslovil, že „...v rozhodnutí správneho orgánu musí byť jednoznačne vymedzený skutok, ktorého sa mal žalobca dopustiť a ktorý má byť konaním zakladajúcim jeho disciplinárnu zodpovednosť. Uvedeným sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal napríklad v rozhodnutí sp. zn. 6Sžo/255/2010, z ktorého časť odôvodnenia týkajúcu sa uvedeného uvádza nižšie a s ktorou sa plne stotožňuje; ... Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že pokiaľ aj zákonodarca výslovne v právnej norme neuvádza, že súčasťou výroku o uloženie disciplinárneho opatrenia je uvedenie skutku, na základe ktorého sa účastníkovi disciplinárne opatrenie ukladá, je povinnosťou správneho orgánu uviesť skutok, ktorým sa účastník dopustil disciplinárneho previnenia, za ktorý sa mu ukladá disciplinárne opatrenie. Takáto povinnosť správneho orgánu vyplýva z obsahu uvedenej právnej normy, keď zákonodarca v nej uvádza, že výrok obsahuje rozhodnutie o veci. V disciplinárnom konaní predmetom konania je posudzovanie disciplinárneho previnenia účastníka, ktorý sa ho dopustil na základe konania resp. nečinnosťou a v prípade preukázania, že účastník sa dopustil disciplinárneho previnenia skutkom kladeným mu za vinu, správny orgán mu za takéto previnenie ukladá disciplinárne opatrenie, ktorá skutočnosť sa musí premietnuť aj do výroku rozhodnutia, ktorým správny orgán rozhoduje o veci samej, a preto nie je možné považovať za súladné so zákonom, ak správny orgán vo výroku rozhodnutia, ktorým rozhoduje v disciplinárnom konaní, uvedie len, že účastníkovi konania ukladá disciplinárne opatrenie, pričom z takéhoto výroku nie je zrejmý skutok, ktorým sa účastník dopustil disciplinárneho previnenia, za ktorý sa mu disciplinárne opatrenie ukladá. Konanie o disciplinárnom previnení a ukladanie sankcie zaň, vychádza zo zásad trestnoprávnej úpravy, v zmysle ktorej bez ohľadu na to, či ide o trestnú zodpovednosť podľa trestného práva, administratívne trestanie alebo disciplinárne trestanie, obvinený z porušenia právnej povinnosti má vždy právo vedieť, za ktorý skutok sa mu sankcia za porušenie právnej povinnosti ukladá, a preto vo výroku rozhodnutia, ktorým sa mu ukladá sankcia

za porušenie právnej povinnosti, by mal byť skutok uvedený určitým spôsobom tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným skutkom.“ (rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo/30/2011 zo dňa 20.06.2012).

48. Len adekvátne vymedzenie skutkového a právneho obsahu tvoriaceho základ disciplinárneho previnenia môže splniť požiadavku zákonnosti, vyjadrenej aj v právnej zásade nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege (žiadan trestný čin bez zákona, žiadna vina bez zákona). Inými slovami, nie je možné dospieť k záveru o spáchaní disciplinárneho previnenia a uznať vinu disciplinárne obvineného, ak konanie zakladajúce vinu nie je možné bez pochybností stotožniť so zákonnými znakmi skutkovej podstaty a hodnotiť ho ako naplňajúce skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia. V tomto smere správny súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v rozsudku sp. zn. 8 Sžo 28/2007 zo dňa 06.03.2008 (R 2/2014), podľa ktorého „...v rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o iných správnych deliktach je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia.“

49. Pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, podľa názoru správneho súdu táto časť napadnutého rozhodnutia nedáva odpovede na základné otázky nastolené v danej veci, predovšetkým vo vzťahu k základným znakom disciplinárneho previnenia, medzi ktoré patrí okrem iného aj jeho subjektívna a objektívna stránka, v rámci ktorých je potrebné dôsledne skúmať spôsob konania disciplinárne obvinenej, právnu kvalifikáciu takéhoto konania, zavinenie, protiprávnosť konania a jeho závažnosť, s ktorými otázkami sa však žalovaný nevysporiadal vôbec alebo len nedostatočne. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa zameril len na popis zisteného skutkového stavu, citáciu zákonných ustanovení a stručné závery, ktoré však správny súd nepovažuje ako celok za postačujúce, spĺňajúce atribúty dostatočne odôvodneného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní.

50. Zistenia ohľadom nesúladnosti výroku napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenia správny súd odôvodňuje s poukazom na to, že tieto nekorešponujú v časti právnej kvalifikácie disciplinárneho previnenia, keď žalovaný v odôvodnení uvádza, že žalobkyňa sa dopustila disciplinárneho previnenia v zmysle § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku, kým právnym základom výroku je § 2 ods. 2 písm. a) Disciplinárneho poriadku, ktoré sa líšia v definícii disciplinárneho previnenia. Správny súd poukazuje na to, že žalovaný uznal žalobkyňu za vinnú z disciplinárneho previnenia a uložil jej disciplinárne opatrenie s poukazom na čl. 16 ods. 1 písm. c), čl. 2 ods. 2 písm. a) a čl. 3 ods. 1 písm. d) Disciplinárneho poriadku. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 písm. a) Disciplinárneho poriadku pritom vymedzuje disciplinárne previnenie ako závažné alebo opätovné porušenie povinností notára vyplývajúce z Notárskeho poriadku, etického kódexu notára alebo uznesení orgánov komory, čo predstavuje rozdiel oproti jeho vymedzeniu v § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku, podľa ktorého disciplinárnym previnením je zavinené závažné alebo opätovné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z tohto zákona alebo osobitného predpisu (osobitným predpisom sa pritom rozumie zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ktorý bol nahradený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov), a iné. Keďže žalovaný konštatoval existenciu disciplinárneho previnenia podľa čl. 2 ods. 2 písm. a) Disciplinárneho poriadku porušením povinnosti podľa čl. 5 ods. 2, čl. 12 CMP, nie je zrejmé, z akej definície disciplinárneho previnenia vychádzal a o čo sa v napadnutom rozhodnutí opieral, teda nie je zrejmé, v čom spočívala protiprávnosť konania žalobkyne. Uvedené skutočnosti viedli správny súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie trpí nielen vadou nedostatočného odôvodnenia, ale aj vadou nezrozumiteľnosti.

51. Žalovaný v danej veci neskúmal a v napadnutom rozhodnutí sa nevysporiadal ani s obhajobou žalobkyne, ktorej základom bola okrem iného aj tvrdená objektívna nemožnosť konať. Žalobkyňa sa v priebehu disciplinárneho konania nevyjadrovala písomne, avšak využila svoje právo vyjadriť sa ústne na disciplinárnom pojednávaní konanom dňa 29.06.2021. Zo zápisnice o pojednávaní

v danej veci zo dňa 29.06.2021 (č. I. 133 administratívneho spisu) vyplýva, že v rámci svojho vyjadrenia namietala neúplnosť dedičského spisu, ktorý tvoril prílohu disciplinárneho návrhu, kompetenciu slovenských súdov v predmetnej dedičskej veci, v ktorej malo byť konanie začaté v Českej republike, absenciu nečinnosti, resp. nevykonanie ďalších úkonov ani zo strany notára, ktorému bola vec po žalobkyni pridelená. Žalobkyňa na pojednávaní ďalej uviedla, že o žiadosti o zapožičanie spisu nemala vedomosť a v dedičskom spise prebiehala intenzívna komunikácia medzi jej úradom, účastníkmi a prihlasovateľmi pohľadávok, a to najmä telefonicky, čo je v jej praxi bežné. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení na pojednávaní do spisu doložila súkromnú poznámku z centrálného informačného systému žalovaného, ktorá sa týkala dedičského konania. Tvrdila, že komunikácia v dedičskom spise a jeho dokumentácia bola ovplyvnená zavádzaním nového centrálného informačného systému a pandémie Covidu, pričom predložený dedičský spis nebol predložený zo strany ďalšieho účastníka konania ako úplný. Komunikáciu s Okresným úradom Trnava označila za problematickú až účelovú. Žalobkyňa zároveň predložila vyjadrenie k dedičskému spisu adresované Okresnému súdu Trnava. V záverečnej reči žalobkyňa uviedla, že v danom období nebola nečinná, úkony vykonávala v zmysle technických možností a vonkajších okolností, navrhnuté disciplinárne opatrenie označila za výsmech. Dodala, že všetky zainteresované strany boli informované o všetkých dôležitých skutočnostiach, ktoré vo veci prebiehali. Podľa názoru správneho súdu námietky žalobkyne predstavujú skutkovú a právnu argumentáciu v rámci jej obrany, ku ktorej sa žalovaný nevyjadril, resp. nereagoval na ňu v napadnutom rozhodnutí, v dôsledku čoho sa právo žalobkyne vyjadriť sa na disciplinárnom pojednávaní stalo bezobsažným, a tento procesný úkon nespôsobilým reálne naplniť procesné práva disciplinárne obvinenej.

52. Za nedostatočne odôvodnené správny súd považuje aj uloženie najprísnejšieho disciplinárneho opatrenia. Žalovaný sa nevysporiadal s otázkou, či a ako je (s ohľadom na existenciu viacerých skutkov) potrebné aplikovať základné zásady ukladania trestov, vrátane aplikácie tzv. absorpčnej zásady, ukladania úhrnného či súhrnného trestu v danom konaní, a uloženie najprísnejšieho disciplinárneho opatrenia odôvodňoval len s poukazom na prebiehajúce disciplinárne konania a zrušené disciplinárne rozhodnutie. Žalovaný nezohľadnil, že jeho závery ohľadom prebiehajúcich disciplinárnych konaní (DK 14/2020, DK 16/2021) by mohli v konečnom dôsledku porušovať zásadu prezumpcie neviny a javiť sa ako predčasné, keď uzavrel, že doterajšie konania nespĺnili svoj preventívny ani prevýchovný účel, čím prejudikoval ich výsledok. Žalovaný sa v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nezaoberal ani charakterom ostatných disciplinárnych previnení (DK 7/2015, DK 2/2019), ich právnou kvalifikáciou a výsledkom konania tak, aby svoje závery ohľadom nesplnenia ich účelu bližšie zdôvodnil, čo podľa názoru správneho súdu bolo z hľadiska presvedčivosti a dostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tomto smere nevyhnutné. S ohľadom na uvedené nie je možné považovať za dostatočne odôvodnený ani výrok rozhodnutia vo vzťahu k uloženému trestu (disciplinárnemu opatreniu).

53. V nadväznosti na uvedené správny súd zároveň zistil, že skutkový stav, ktorý žalovaný vzal za základ napadnutého rozhodnutia, nemá oporu v administratívnom spise, čo bolo dôvodom pre konštatovanie existencie žalobného dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP. Dôvodom pre takéto konštatovanie zo strany správneho súdu bola skutočnosť, že výrok o disciplinárnom previnení žalovaný založil okrem iného aj na disciplinárnom rozhodnutí č. DK 21/2018 – 164 zo dňa 03.07.2019, ktorým bolo žalobkyni uložené disciplinárne opatrenie v podobe pozastavenia výkonu notárskeho úradu. Správny súd však oboznámením sa s obsahom administratívneho spisu zistil, že toto disciplinárne rozhodnutie nie je súčasťou administratívneho spisu, a z úradnej činnosti správneho súdu bolo zistené, že na základe podanej správnej žaloby bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/196/2019-190 zo dňa 28.05.2020, teda ešte predtým, než žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie v danej veci. Na túto skutočnosť žalovaný vo svojom rozhodovaní neprihliadol, čím spôsobil, že jeho závery sú nepodložené a nemajú oporu v administratívnom spise.

54. S ohľadom na uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že došlo k naplneniu žalobných dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d), písm. f) SSP, napadnuté rozhodnutie je potrebné ako nezákonné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie žalovanému, ktorý je viazaný právnym názorom správneho súdu a je povinný v ďalšom konaní zákonným postupom odstrániť vytýkané nedostatky.

55. Podľa § 191 ods. 6 SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval

v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

56. Správny súd na dôvažok uvádza, že existenciou žalobných dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g) SSP sa nezaoberal, keďže ich hodnotenie je s ohľadom na vytykané vady napadnutého rozhodnutia v tomto konaní predčasné. Správny súd konštatuje, že nezistil ani dôvody pre aplikáciu § 195 SSP.

57. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

58. O trovách konania ďalšieho účastníka konania súd rozhodol podľa § 169 SSP tak, že nárok na náhradu trov mu nepriznal, pretože mu správny súd neuložil žiadnu povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by mu trovy v tomto konaní vznikli, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Svk/1/2025 zo dňa 26.02.2025.

59. Toto rozhodnutie prijal správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať oprávnený subjekt (§ 442 SSP), a to v lehote 30 dní od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440 SSP, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, alebo ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.